

FCI – Standard nr.143 /14.02.1994 /GB

DOBERMANN

(DOBERMANN)

PÄRITOLU: Saksamaa

KASUTUS: seltsi-, kaitse- ja töökoer

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 2

Pinšerid ja šnautserid, molossid ja šveitsi alpi karjakoerad

Alarühm 1:

Pinšerid ja šnautserid

Töökatssetega

Dobermann on ainus saksa tõug, mis kannab oma algse aretaja, Friedrich Louis Dobermanni (021.01.1834-09.06.1894) nime. Arvatakse, et Dobermann oli maksukoguja, tapamajade juhataja (ülesostja), kes kõrvaltööna tegeles koerapüüdmisega, kellel oli seaduslik õigus püüda hulkuvaid koeri. Ta aretas loomi selle materjali baasil, kasutades vaid erakordselt teraseid koeri. Nn "lihunikukoerad", keda sel ajal peeti võrdlemisi puhtatõulisteks, olid kõige tähtsamal kohal dobermanni tõu kujunemisel. need koerad olid varajase rotweileri ja Thüringeni mustade roostekarva märkidega lambakoerte segu. Härra Dobermann tegeles selliste segatõugu koerte aretamisega 1870. aastatel. Nõnda saavutas ta "oma tõu", mis ei olnud üksnes ergas, vaid ka väga tugeva kaitseinstinkiga töö- ja majakoer. Neid kasutati sageli valve ja politseiteenistuses. Nende ulatuslik kasutamine politseitöös andis neile hüüdnume "sandarmikoer". Neid kasutati ka suurte kahjurite tõrjel. Kõike nimetatut arvestades oli loomulik, et dobermanni tunnustati ametlikult sajandi algul politseikoerana.

Dobermann on keskmist kasvu, võimas lihaseline koer. Toekusest hoolimata on ta elegantne ja noobel, mis avaldub tema kehakujus. Ta peab olema erakordselt sobiv seltsiline, kaitse-ja töökoer ning perekoer.

ÜLDMULJE:

Dobermann on keskmist kasvu, tugev ja lihaseline. Oma elegantse kehakuju, uhke hoiaku ja otsusekindla ilmega vastab ta koera ideaalpildile.

OLULISED PROPORTSIOONID:

Dobermanni kehaehitus, eriti isase oma, on peaaegu ruutjas. Kere pikkus õlanukist istmikuni ei tohi isase puhul ületada turjakõrgust enam kui 5% ja emase puhul enam kui 10%.

KÄITUMINE/ISELOOM:

Dobermanni meelelaad on sõbralik ja rahulik, kiindunud perekonda ja lastesse. Soovitakse mõõdukat temperamenti ja mõõdukat terasust (erksust). Nõutav on keskmine ärrituslävi ja hea kontakt omanikuga. Dobermann võtab hästi õppust ja naudib tööd, ta peab olema hea töövõimega, julge ning visa. Eriti nõutavad on enesekindlus ja kartmatus, kohanemisvõime ja tähelepanelikkus, et sobituda sotsiaalsesse keskkonda.

PEA:

PEAPIIRKOND:

tugev ja kerega proportsioonis. Ülalt vaadatuna on pea nüri kiilu kujuline. Eest vaadatuna on pealagi peaaegu tasane ja ei lange kõrvade suunas. Koonujoon ulatub peaaegu sirgelt kolju ülemisse liini, mis langeb õrnalt ümardatuna kaelajooneks. Kulmukaar on hästi arenenud, kuid ei tungi esile. Otsmikuvagu on märgatav. Kuklakühm ei ole silmatorkav. Eest ja ülalt vaadatuna ei tohi pea küljed olla kumerad. Kerge kaar ülalõualuu tagumise osa ja põseluu vahel harmoneerub pea kogupikkusega. Pealihased on hästi arenenud.

Üleminek laubalt koonule: nõrk, kuid märgatav.

NÄOPIIRKOND:

Nina: sõõrmed on hästi arenenud, pigem laiad kui ümarad, suurte avadega, mis ei tungi esile. Mustadel koertel on ninapeegel must, pruunidel vastavalt heledamates toonides.

Koon: peab olema õiges suhtes peaga ning hästi arenenud. Koon on sügav ja suu avaneb laialt, kuni purihammasteni. Nii ülemiste kui ka alumiste lõikehammaste piirkonnas peab koon olema parajalt lai.

Mokad: on vastu lõualuud liibuvad, mis võimaldab suul tihedalt sulguda. Igemete pigment on tume; pruunidel koertel vastavalt heledamat tooni.

Lõuad/hambumine/hambad: võimsad laiad üla- ja alalõualuud, käärhambumine, 42 õige asetusega ja normaalsuurusega hammast.

Silmad: keskmise suurusega, ovaalsed ja tumedad. Pruunide koerte silmad võivad olla heledamad. Tihedalt liibuvad laud. Silmalaud peavad olema karvadega kaetud. Karvutus silmaäärise ümber on ülimalt ebasoovitav.

Kõrvad: kõrge asetusega, kikkis ja kupeeritud peaga sobivasse pikkusesse. Riikides, kus kupeerimine on keelatud, tunnustatakse võrdselt lõikamata kõrva. (Eelistatakse keskmist suurust, mille eesmised ääred ripuvad tihedalt vastu põske.)

KAEL:

Peab olema hea pikkusega ja vastavuses kere ning peaga. Kael on kuiv ja lihaseline, välisjoon tõuseb sujuvalt ning on õrnalt kaardu. Kaelahoiak on püstine ja suursugune.

KERE:

Turi: on kõrgused ja pikkusega silmapaistev, eriti isastel koertel, mistõttu seljajoon tõuseb laudjast turjani.

Selg: lühike ja pingul, hea laiusega ning hästi lihaseline.

Nimme(lanne): hea laiusega ja hästi lihaseline. Emased võivad olla landmest pikemad, kuna vajavad imetamiseks ruumi.

Laudjas: langeb kergelt, vaevumärgatavalt ristluust sabajuureni, tundub ümarana, olemata sirge ega märgatavalt laskuv, hea laiusega ja hästi lihaseline.

Rind: rinnakorvi pikkus ja sügavus peavad olema õiges vahekorras kerepikkusega. Sügavus kergelt kaardunud roietega peaks olema ligikaudu 50% koera turjakõrgusest. Rind peab olema paraja laiusega ja eriti hästi arenenud eesrinnaga.

Alajoon: on rinnakukeha otsast vaagnani märgatavalt üles tõmmatud.

SABA:

On kõrge asetusega ja kupeeritud lühikeseks, mistõttu nähtavale jääb vaid kaks sabalüli. Riikides, kus lõikamine on seadusega keelatud, võib saba jääda loomuliku pikkusega.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED:

Üldmulje: esijalad on igast küljest vaadatuna peaaegu sirged, maa suhtes püstloodis ja hästi arenenud.

Õlad: abaluu asetseb tihedalt vastu rinnakorvi ning selle mõlemad küljed on tugevalt lihaselised ning ulatuvad üle rindkere seksgroolülide, olles võimalikult kaldu ja taha suunatud. Nurk horisondiga on ligikaudu 50°.

Õlavars: hea pikkusega ja väga lihaseline, nurk abaluuga on ligikaudu 105-110°.

Küünarnukid: tihedalt sisse-, mitte väljapoole pööratud.

Küünarvars: tugev ja sirge, hästi lihaseline. Pikkus kooskõlas terve kerega.

Ranne (*carpus*): tugev.

Kämmal: tugevate luudega. Eest vaadatuna sirge, küljelt vaadatuna ainult kergelt kaldu, kõige enam 10°.

Esikäpad: lühikesed ja tihedasti koos hoidvate varvastega. Varbad on ettepoole kaardunud (kassikäpp). Küüned on lühikesed ja mustad.

TAGAJÄSEMED:

Üldmulje: tagant vaadates näib dobermann oma puusadel ja ristluudel olevate hästiarenenud vaagnalihaste tõttu laia ja ümarana. Lihased, mis kulgevad vaagnast reie ja sääre suunas, tagavad hes laiuse nii reie-, põlveliigese kui ka säärelihastikule. Tugevad tagajalad on sirged ja paraleelsed.

Reied: hea pikkuse ja laiusega, väga lihaselised. Head nurgad puusaliigesega. Nurk horisondiga on 80-85°.

Põlv: põveliiges on tugev, selle moodustavad reie- ja sääreluu ning põlvekeder. Põlvenurk on ligikaudu 130°.

Säär: keskmise pikkusega ja kooskõlas tagajäsemete kogupikkusega.

Kannaliiges: keskmise tugevusega ja paralleelne. Sääreluu ühineb kannaliigeses põiaga (ligikaudu 140° nurga all).

Pöiad (*metatarsus*): lühikesed ja maaga risti.

Tagakäpad: nagu esikäpad, lühikeste varvastega, mis on kaardunud ja tihedalt kooshoidvate varvastega. Küüned on lühikesed ja mustad.

LIIKUMINE:

Liikumine on erilise tähtsusega nii töövõimele, kui ka välimikule. Kõnnak on elastne, vilgas, vaba ja maadhaarav. Tagajalad sirutuvad välja nii kaugele kui võimalik. Tagajäsemed tagavad kaugeleulatuva ja nõutavalt elastse tõuke. Ühel ajal liiguvad ühe külje esijalg ja teise külje tagajalg. Selg, kõõlused ja liigesed peavad olema stabiilsed.

NAHK:

Tervikuna tihedasti liibuv ja hea pigmendiga.

KARVKATE:

Karv: on lühike, karm ja tihe. Karv on liibuv ja sile ning on ühtlaselt jaotunud üle terve välispinna. Aluskarv ei ole lubatud.

VÄRVUS:

On must või pruun, selgelt piiritletud ja puhaste roostekarva märkidega. Märgid on koonul, laikudena põskedel ja kulmudel, kurgul, kahe laiguna eesrinnal, kämblal ja käppadel, reie siseküljel, küünarvartel ning saba all.

SUURUS JA KAAL:

Turjakõrgus on isastel 68-72 cm, emastel 63-68 cm. Soovitakse keskmist suurust.

Kaal: isastel koertel on ligikaudu 40-45 kg ja emastel 32-35 kg.

VEAD:

Igasuguseid kõrvalekaldeid nimetatud punktides tuleb pidada veaks. Vea tõsiduse hindamisel tuleb arvestada kõrvalekalde ulatust.

- Üldmulje: vastupidised soolised tunnused*, puudulik mass, liiga kerge või raske, liiga kõrgejalgne, nõrk luustik.
- Pea: liiga raske, kitsas, lühike või pikk, liiga lauge või järsk üleminek otsmikule, kongus nina, kolju ülajoone halb kalle, nõrk alalõug, ümarad või pilukil silmad, heledad silmad, liiga tugevad põsed, lõdvdad mokad, liiga pärani või sügava asetusega silmad, liiga kõrge või madala asetusega kõrvad, avatud suu liialt nüri nurk.
- Kael: kas veidi või liiga lühike, lotendav kurgu- ja kaelanahk, sobimatult pikk kael, hirvekael**.
- Kere: pehme selg, järsk laudjas, nõgus või küürus selg, ebapiisav või liiga suur roidekaar, mitteküllaldane rinna laius või sügavus, tervikuna liialt pikk selg, liiga väike eesrind, liiga kõrge või madala asetusega saba, liiga palju või vähe ülestõmmatud kõht.
- Jäsemed: esi- või tagajäsemete liiga suured või väikesed kaared, lõdvdad küünarnukid, luude ja liigeste asendi ning pikkuse kõrvalekalded standardist, liiga lähestikku või teineteisest kaugel asetsevad käpad, lehmajalad***, liialt lähestikku asetsevad kannad või rangjalad, harali varvastega ja pehmed käpad, kõverad varbad, heledad küüned.

- Karvkate: liiga hele või ebapiisavalt piiritletud märgistus, märdunud märgised, liiga tume mask, suur must laik jäsemetel, vaevumärgatavad või liiga suured rinnamärgised, pikk, pehme, lokkis või tuhm karv. Hõre karvkate, kiilad laigud, pulstunud karvad kerel, märgatav aluskarv.
- Iseloom: vähene enesekindlus, liialt temperamentne ja terav (agressiivne), liialt kõrge või madal ärrituslävi.
- Suurus: kuni 2 cm kõrvalekalle standardist alandab hinnet.
- Liikumine: vöbisev, takistatud või kange liikumine, küliskäik

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD:

- Üldmulje: __ märgatavad vastupidised soolised tunnused
- Silmad: kollased silmad (röövlinnusilm), helesinine silm.
- Hambumine: üle-, tasa- ja alahambumine, puuduvad hambad.
- Karvkate: __ valged laigud, silmatorkavalt pikk ja laineline karv, märgatavalt õhuke karvkate või suured kiilad laigud.
- Iseloom: kartlik, närviline ja agressiivne.
- Suurus: koerad, kelle kasv kaldub standardis lubatust kõrvale enam kui 2 cm.

NB: isastel koertel peavad kaks nähtavalt normaalset munandit olema täielikult laskunud munandikotti.

 * emase tüüpi isane ja isase tüüpi emane
 ** nõgus, nõrkade kõõlustega kael
 *** kooskandlus

Tõlke korrektor Rita Valdna-Pruel

inglisekeelsest standardist,

heaks kiidetud EKL juhatuses 6.veebruari 2003 protokoll nr 1.